

Jiří Paroubek: Šílené válečné plány Západu...

- CZ24 News | 1. března 2024

SVĚT:...chtělo by se dodat, naštěstí jen některých politiků Západu.

Na summitu států EU, který v úterý tohoto týdne proběhl v Paříži pod francouzským předsednictvím, se lámal chleba. Jako zcela oprávněné se ukázaly předběžně přenesené obavy slovenského premiéra Fica, které jsem hned v pondělí komentoval ve svém článku. A sice, že na summitu může dojít k debatě o vyslání vojáků států Západu, tedy vojáků Severoatlantické aliance, na ukrajinské bojiště.

Ukrajinská armáda je pod velkým tlakem. Ustupuje. Na některých částech fronty, která je 1300 km dlouhá, hrozí průlom. Válečný průmysl Západu nefunguje natolik, aby dodával bojujícím ukrajinským vojskům dostatek munice. A přes obrovskou finanční, logistickou, politickou, ale také třeba zpravodajskou podporu ze Západu ukrajinská vojska se na ústupu nezastavují. Tu a tam se sice z našich mainstreamových médií dozvíme informaci o dílčím úspěchu ukrajinské armády v nějakém více nebo méně bezvýznamném střetu, ale to je tak všechno.

Prostě, prezident Macron svolal summit evropských lídrů do Paříže, aby si oťukal, zda existuje ochota evropských států, pustit se do širšího a přímého konfliktu s Ruskem na Ukrajině, který by dříve nebo později musel nutně přerůst v konflikt jaderný. Jinak řečeno, hrozby bývalého ruského prezidenta a premiéra Medveděva, který se stal jakýmsi mluvčím prezidenta Putina pro silné vzkazy směrem na Západ, že může být použito jaderných zbraní, a to vůči metropolitním městům v Evropě, mohou být skutečně naplněny.

Bylo zajímavé poslouchat tiskovou konferenci prezidenta Macrona po skončení summitu. Na té francouzský prezident skutečně připustil, že by někdy v budoucnu mohlo dojít k nasazení vojáků ze zemí NATO na Ukrajině, ale pozorný posluchač nepřeslechl také větu, že Ukrajina musí vybojovat co nejlepší výchozí situaci pro mírová jednání.

Francouzský prezident tedy pohrozil Rusku vojenským potenciálem NATO. Rusové jako vždy za svými hranicemi přeceňují jakékoliv nebezpečí, i když byla Macronova silná slova nejspíš míněna jen instrumentálně k vytvoření tlaku na Rusko před mírovými jednáními. Ta jsou prostě nevyhnutelná. A ukrajinská vláda by měla začít vyjednávat co nejrychleji, než situace na bojišti bude pro ni ještě horší než nyní.

Nevím, jestli je to únava z války, která se projevuje v Česku i v dalších evropských zemích, ale je faktem, že 69% Čechů by s válkou rádo skoncovalo a to i za cenu územních ústupků Rusku. Tedy podle průzkumu relevantní, české mainstreamové agentury pro výzkum veřejného mínění. Sice tu a tam v mainstreamových médiích slyšíme stesky na naše málo uvědomělé občany, ale myslím, že lidé projevují více rozumu nežli většina českých politiků. Konec konců takovým barometrem českého veřejného mínění je chování předsedy hnutí ANO, Andreje Babiše. Myslím, že tak silnou protivládní a protiválečnou rétoriku, jakou používá v posledních dnech, dosud nikdy nepoužil. A je to nesporně dáno tím, že má před sebou čerstvé průzkumy veřejného mínění. A přitom lze důvodně předpokládat, že pozice Čechů vůči konfliktu na Ukrajině se bude ve vztahu k politice vlády ještě dále měnit. A pokud budou proti konfliktu a proti dodávkám zbraní na Ukrajinu rekneme již tři čtvrtiny nebo dokonce čtyři pětiny českých občanů, musí vláda ze sebezáchovným důvodů změnit svou pozici. Konec konců ona už ji posunula, a to velmi viditelně. Kdyby průzkumy veřejného mínění vypadaly jinak, tedy pokud jde o válku na Ukrajině, nežli dnes vypadají, určitě by premiér Fiala nevyhloučil možnost participace české armády v bojích na Ukrajině tak jednoznačně, jak to udělal. A je dobře, že

to udělal. V každém případě summit ukázal několik věcí:

1. V Evropě existuje několik států, které „touží“ po válce s Ruskem. Naštěstí těchto států není většina a není to žádný z velkých evropských států.
2. Prezident Macron se sice snažil Rusko trochu postrašit, že by někdy v budoucnu mohlo dojít k nasazení vojenských sil některé ze zemí NATO nebo dokonce všech zemí NATO, což bylo naštěstí zpochybněno především nejvyššími činiteli NATO, ale také ze Spojených států.
3. Prezident Macron připustil celkem realisticky možnost jednání o míru za oboustranně přijatelných podmínek. S pochopením pro to, že budoucí hranice Ukrajiny mohou být někde jinde, než byly na začátku válečného konfliktu.

Za zmínku však ještě stojí naprosto neuvěřitelné útoky našich rádoby bojovníků se zlem, kteří urážejí hrubým způsobem lidi s jiným názorem (např. nechutné útoky bratří Etzlerů na europoslance Zahradila). Prostě, v české společnosti se vytvořila nenávistná menšina lidí, a to bohužel často mezi lidmi, kteří sami sebe omylem považují za součást elity, která se nemůže smířit se současným vývojem na bojištích. A s tím, že mír na Ukrajině nebude zřejmě mírem typu PAX AMERICANA. Prostě taková je realita dnešního světa, ať se to někomu líbí nebo ne.

AUTOR: Jiří Paroubek

[ZDROJ](#)